Άγιος Ανδρόνικος ο Ιερομάρτυς

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: http://www.saint.gr/4346/saint.aspx για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 24/11/2013 7:06:00 μμ
Δημιουργία εγγράφου: 01/11/2026 14:49:42

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 6 Ιουνίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 24/11/2013 7:06:00 μμ

Βιογραφία

Ο Άγιος ιερομάρτυς Ανδρόνικος γεννήθηκε την 1η Αυγούστου του 1870 μ.Χ. στο χωριό Ποβόντνεβο της επαρχίας Γιαροσλάβ, στην κεντρική Ρωσία. Στο Άγιο Βάπτισμα έλαβε το όνομα Βλαδίμηρος.

Στην ηλικία δέκα χρονών γράφτηκε σε Εκκλησιαστικό Σχολείο και μετά την αποφοίτηση του, το 1885 μ.Χ. στο Εκκλησιαστικό Σεμινάριο του Γιαροσλάβ.

Το 1891 μ.Χ., ως αριστούχος απόφοιτος του Σεμιναρίου, έγινε δεκτός στη Θεολογική Ακαδημία της Μόσχας. Τα χρόνια εκείνα ο νεαρός φοιτητής συναντήθηκε με τον Άγιο Ιωάννη της Κρονστάνδης (βλέπε 20 Δεκεμβρίου) και ζήτησε τις φωτισμένες συμβουλές του.

Την 1η Αυγούστου του 1893 μ.Χ. στον ναό της Ακαδημίας τελέστηκε ή μοναχική του κουρά. Στις 6 Αυγούστου του 1893 μ.Χ. ο μοναχός Ανδρόνικος χειροτονήθηκε διάκονος, και στις 22 Ιουλίου του 1895 μ.Χ. χειροτονήθηκε πρεσβύτερος.

Στις 3 Σεπτεμβρίου του 1897 μ.Χ. διορίζεται από την Ιερά Σύνοδο στην ορθόδοξη Ιεραποστολή της Ιαπωνίας.

Τον Μάρτιο του 1899 μ.Χ. έλαβε το οφίκιο του αρχιμανδρίτη.

Στις 23 Οκτωβρίου του 1906 μ.Χ. ο π. Ανδρόνικος διορίστηκε βοηθός του επισκόπου Νικολάου στην Ιαπωνία. Λόγω της εύθραστης υγείας του αρρώστησε βαριά και στις 7 Ιουλίου του 1907 μ.Χ. η Σύνοδος αποφάσισε την ανάκληση του από την Ιαπωνία.

Στις 26 Οκτωβρίου του 1907 μ.Χ. η Ιερά Σύνοδος ανέθεσε στον επίσκοπο Ανδρόνικο την προσωρινή διαποίμανση της επαρχίας Χόλμ, και στις 15 Μαρτίου του 1908 μ.Χ. διορίστηκε βοηθός του αρχιεπισκόπου Νόβγκοροντ.

Στις 8 Μαρτίου του 1913 μ.Χ. ανέλαβε την διαποίμανση των επαρχιών Ομσκ και Παβλοντάρσκ της Δυτικής Σιβηρίας.

Τον Αύγουστο του 1914 μ.Χ. η Ιερά Σύνοδος απεφάσισε να τον μεταθέσει για άλλη φορά στην εκκλησιαστική επαρχία Πέρμ στη Βόρεια Ρωσία.

Στις 6 Ιουνίου του 1918 μ.Χ. όργανα του αθεϊστικού καθεστώτος, αφού τον σκέπαζαν ζωντανό με χώμα στον τάφο, πυροβόλησαν μερικές φορές τον γενναίο αθλητή της πίστεως αρχιεπίσκοπο Ανδρόνικο και σε λίγο το μαρτυρικό του λείψανο ήταν θαμένο στη γη.

Η ΣΥΛΛΗΨΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ

Στις 3 Ιουνίου του 1918 μ.Χ. ο ιεράρχης πληροφορήθηκε τα σχέδια της συλλήψεώς του από έναν τυχαίο ακροατή τους. Αποφάσισε, ωστόσο, να μην εγκαταλείπει την επαρχία, αλλά να παραμείνει στη θέση του, ανάμεσα στο ποίμνιό του, και, αν ήταν θέλημα του Κυρίου, να μαρτυρήσει γι' Αυτόν.

Ενημέρωσε τους συνεργάτες του. Έστειλαν στο καμπαναριό του Καθεδρικού Ναού τον μοναχό Μιχαήλ με την εντολή να σημάνει συναγερμό με τις καμπάνες τη στιγμή της συλλήψεως.

Την ίδια νύχτα, μία ώρα μετά τα μεσάνυχτα, όλο το τετράγωνο, στο οποίο βρισκόταν το επισκοπείο, κυκλώθηκε από στρατιώτες. Είχαν φέρει μιαν άμαξα με γρήγορα άλογα, με την οποία θα έβγαζαν τον αρχιεπίσκοπο από την πόλη το συντομότερο δυνατό και θα τον οδηγούσαν στη γειτονική πόλη Μοτοβίλιχα.

Μέσα στο σκοτάδι μερικές φιγούρες πλησίασαν την εξώπορτα της αρχιερατικής κατοικίας. Ήταν κλειδωμένη. Την ξήλωσαν και μπήκαν. Χτύπησαν την άλλη πόρτα. Άνοιξε ο θυρωρός.

-Πού είναι ο Ανδρόνικος;

-Πάνω.

Μερικοί οπλισμένοι στρατιώτες έμειναν εκεί. Ανέβηκαν μόνο τρεις άνδρες, ο πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής της Περμ Μάλκωφ, ο αστυνομικός διευθυντής της Περμ Ιβάντσενκο και ο βοηθός του αστυνομικού διευθυντή της Μοτοβίλιχα, Ζουζγκώφ. Ο δεσπότης αγρυπνούσε μαζί με δύο κληρικούς.

-Ποιος από σας είναι ο αρχιεπίσκοπος Ανδρόνικος; τους ρώτησαν.

-Εγώ είμαι, απάντησε ήρεμα ο ιεράρχης.

Τη στιγμή εκείνη οι καμπάνες του Καθεδρικού Ναού σήμαναν συναγερμό. Ακούστηκαν μερικοί πυροβολισμοί, και η καμπανοκρουσία σταμάτησε.

Πρόσταξαν τον αρχιεπίσκοπο να τους ακολουθήσει δίχως χρονοτριβή. Εκείνος υπάκουσε αδιαμαρτύρητα. Σε λίγα λεπτά έμπαινε στην άμαξα, που περίμενε μπροστά στην εξώπορτα, μ' ένα τριμμένο ράσο, έναν καλογερικό σκούφο, το αρχιερατικό του εγκόλπιο και το ραβδί του στο χέρι. Δίπλα του κάθησε ο Ζουζγκώφ και απέναντί του ένας από τους επιτρόπους. Αμέσως η άμαξα κίνησε για τη Μοτοβίλιχα.

Οι στρατιώτες στο μεταξύ συνέλαβαν όσους βρήκαν στο επισκοπείο: τον αρχιμανδρίτη Παχώμιο, τον διάκονο Ευλόγιο, τον φύλακα, τον θυρωρό και τον κλητήρα. Τους μετέφεραν όλους αρχικά στην Εκτελεστική Επιτροπή και έπειτα στη φυλακή. Σύντομα, όμως, τους άφησαν ελεύθερους, αφού πρώτα τους πειθανάγκασαν να υποσχεθούν ενυπόγραφα ότι δεν θα μιλούσαν σε κανέναν για τη σύλληψη του αρχιεπισκόπου.

Η άμαξα σταμάτησε στο Αστυνομικό Τμήμα της Μοτοβίλιχα για αλλαγή αλόγων. Κατέβασαν τον δεσπότη και τον έκλεισαν σ' ένα γραφείο. Τότε τηλεφώνησε ο πρόεδρος της Επιτροπής Εργατών της Μοτοβίλιχα Μιάσνικωφ και ζήτησε να τον περιμένουν. Άλλωστε, η μέρα είχε ήδη χαράξει. Η κίνηση, που είχε αρχίσει στους δρόμους, φόβιζε τους επίδοξους φονιάδες του αρχιεπισκόπου.

Όταν σε λίγο ήρθε ο Μιάσνικωφ, ανακοίνωσε στους αστυνομικούς πως αποφασίστηκε η αναβολή της εκτελέσεως. Το γνωστοποίησαν στον ιεράρχη, αλλά εκείνος δεν το πίστεψε.

-Γνωρίζω ότι θα με εκτελέσουν, είπε με βεβαιότητα....

Στις 5 Ιουνίου το βράδυ έγινε η μεταφορά του ιεράρχη στην Περμ και η παράδοσή του στην Εκτελεστική Επιτροπή....

Όλη την ημέρα της 6ης Ιουνίου του 1918 μ.Χ. ο αρχιεπίσκοπος την πέρασε κλεισμένος στο κρατητήριο της Εκτελεστικής Επιτροπής της Περμ. Τον φρουρούσαν κόκκινοι στρατιώτες ιδιαίτερα σκληροί, που τον χλεύαζαν και τον έβριζαν ασταμάτητα.

Το βράδυ τον έφεραν στο γραφείο για ανάκριση. Για πολλή ώρα ο πρόεδρος της Επιτροπής Μάλκωφ και το μέλος της Σίβκωφ τον βομβάρδιζαν με ερωτήσεις. Δεν απάντησε σε καμία. Είχε κλειστεί στον εαυτό του και προσευχόταν ακατάπαυστα. Στο πρόσωπό του ήταν ζωγραφισμένες η ειρήνη και η ανδρεία...

Οι ανακριτές, βλέποντας ότι έχαναν τον καιρό τους, τον έστειλαν πάλι στο κρατητήριο. Η εκτέλεσή του ανατέθηκε στους αστυνομικούς Ουβάρωφ και Πλατούνωφ και σε τρεις Λιθουανούς.

Στη μία η ώρα μετά τα μεσάνυχτα έβγαλαν τον ιεράρχη από το κρατητήριο. Τότε πετάχτηκε από το υπόγειο ο Ζουζγκώφ και ζήτησε από τον Πλατούνωφ να τον πάρουν μαζί τους, γιατί ήθελε να παραβρεθεί «στην ταφή του Ανδρόνικου». Ο Πλατούνωφ του είπε ν' ανέβει στην άμαξα και να καθήσει δίπλα στον αρχιεπίσκοπο.

Στον δρόμο ο ιεράρχης ήταν καλοδιάθετος. Κάποια στιγμή γύρισε στον Ζουζγκώφ και του παραπονέθηκε ήρεμα:

-Στο Αστυνομικό Τμήμα της Μοτοβίλιχα μου φέρθηκαν καλύτερα. Εκεί δεν με χλεύαζαν...

Αντί γι' άλλη απόκριση ο Ζουζγκώφ του είπε οργισμένα:

-Ανακαλέστε την απόφαση για απεργία των παπάδων!

-Όχι, δεν θα την ανακαλέσω. Γνωρίζω καλά ότι με πάτε για εκτέλεση.

Ακολούθησαν την κεντρική οδό Σιμπίρσκι και βγήκαν από την Περμ. Πέντε βέρστια μακριά από την πόλη έστριψαν αριστερά και μπήκαν στο δάσος. Σταμάτησαν εκατό μέτρα πιό πέρα και κατέβηκαν από την άμαξα.

Ο Ζουζγκώφ έδωσε στον αρχιεπίσκοπο ένα από τα σκαπτικά εργαλεία, που είχαν πάρει μαζί τους, και τον πρόσταξε:

-Σκάψε τον τάφο σου!

Ο ιεράρχης άρχισε να σκάβει. Τον βοηθούσαν οι τρεις Λιθουανοί. Όταν τελείωσε, ο Ζουζγκώφ του έδωσε νέα προσταγή:

-Έλα, ξάπλωσε!

Υπάκουσε. Ο τάφος, όμως, ήταν μικρός και δεν τον χωρούσε. Σηκώθηκε και έσκαψε λίγο ακόμα. Ξάπλωσε για δεύτερη φορά στον τάφο, αλλά αυτός και πάλι αποδείχθηκε μικρός. Με το τρίτο σκάψιμο τον έφερε στα μέτρα του. Τότε ζήτησε την άδεια να προσευχηθεί. Του το επέτρεψαν. Προσευχήθηκε γύρω στα δέκα λεπτά. Έπειτα, αφού στράφηκε στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα και ευλόγησε από μακριά το ποίμνιο του, είπε στους δήμιους του:

-Είμαι έτοιμος.

-Δεν θα σε τουφεκίσω, τον απείλησε ο Ζουζγκώφ. Ζωντανό θα σε θάψω, αν δεν ανακαλέσεις την απόφαση για την απεργία.

-Δεν θα την ανακαλέσω ποτέ, αποκρίθηκε ο ιεράρχης, ξαπλώνοντας στον τάφο.

Οι Λιθουανοί άρχισαν να τον σκεπάζουν με χώμα.

Ο Ζουζγκώφ πυροβόλησε μερικές φορές. Το σώμα του αρχιεπισκόπου ήταν εντελώς ακίνητο. Στη συνέχεια ο Πλατούνωφ πυροβόλησε δύο φορές. Τέλος, ο Ζουζγκώφ έριξε τη χαριστική βολή. Σε λίγο το μαρτυρικό λείψανο ήταν θαμμένο στη γη....

Σαν επίλογος

Στην τελευταία πασχαλινή εγκύκλιό του προς το πλήρωμα της Εκκλησίας της Περμ ο άγιος ιερομάρτυς Ανδρόνικος έγραφε:

«Πέρασε ένας χρόνος αφ' ότου η ζωή μας μετατράπηκε σε σκόνη από το φύσημα της βουλήσεως του Θεού, που μας εγκατέλειψε πρόσκαιρα και παιδαγωγικά. Με τέτοιους σκληρούς τρόπους συνέτιζε ο Κύριος το γένος μας από τα πανάρχαια χρόνια. Μέσα στα πιο τρομερά γεγονότα της ζωής, μέσα στις πιο μεγάλες συμφορές, όχι μόνο ορισμένοι άνθρωποι αλλά και λαοί ολόκληροι συναισθάνονταν την αδυναμία τους, αναγνώριζαν την αμαρτωλότητά τους και επέστρεφαν στον παντοδύναμο Προνοητή...

»Ας παραδεχθούμε την ενοχή μας ενώπιον του Θεού, ας παραδεχθούμε πως Εκείνος μόνο έχει τη δύναμη να μας σώσει, και ας ζητήσουμε ολόψυχα τη βοήθειά Του. Βλέπουμε ήδη, άλλωστε, ότι μας ευλογεί το παντοκρατορικό Του χέρι. Κοιτάξτε πόσο μας ωφέλησαν, πόσο μας αφύπνισαν, πόσο μας ψύχωσαν τα διατάγματα για την πίστη και την Εκκλησία, που εκδόθηκαν πρόσφατα στη χώρα μας. Η θύελλα σκορπίζει τον βαρύ, πυρωμένο και πνιγερό αέρα... Μπροστά στον κίνδυνο της στερήσεως της ελευθερίας τους, της ελευθερίας να πιστεύουν και να προσεύχονται, οι ορθόδοξοι Ρώσοι απέκτησαν πιο θερμή πίστη και πιο θερμή αγάπη προς την Εκκλησία...

»Υπήρξαν αρχιερείς, ιερείς και μοναχοί που αναδείχθηκαν μάρτυρες και ομολογητές. Και οι πιστοί λαϊκοί με αυτοθυσία όρθωσαν το ανάστημά τους για την υπεράσπιση της πίστεως και της αγίας Εκκλησίας. Ήδη πολλοί, σε διάφορους τόπους, θυσίασαν και τη ζωή τους για την πίστη. Ο Κύριος ας αναπαύσει τις ψυχές τους και ας ελεήσει με τις προσευχές τους κι εμάς και τη Ρωσία».

Άγιε του Θεού ιερομάρτυρα Ανδρόνικε, πρέσβευε υπέρ ημών.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Άγιος Ανδρόνικος ο Ιερομάρτυς

Το μαρτύριο του Αγίου Ανδρονίκου (+ 1918)

Άγιος Ανδρόνικος ο Ιερομάρτυς

Άγιος Ανδρόνικος ο Ιερομάρτυς

Άγιος Ανδρόνικος ο Ιερομάρτυς

Άγιος Ανδρόνικος ο Ιερομάρτυς

Σχετικές συνδέσεις

1. Άγιος Ιωάννης της Κρονστάνδης
2. Άγιος Βασίλειος ο Ιερομάρτυρας Αρχιεπίσκοπος Τσέρνιγκωφ και οι συν αυτώ

Παραπομπές

1. Ιερά Μονή Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου
2. Ιερά Μονή Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου